

בש"פ 4160/23 - רנין מחאמיד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4160/23

לפני:

כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת:

רנין מחאמיד

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה (השופט א' נאמן), מיום 31.05.2023 בתיק
עמ"י 78166-05-23

בשם המבקשת:

עו"ד עלאא אלדין עתאמנה

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט א' נאמן) בעמ"י 78166-05-23 מיום 31.5.2023, במסגרתה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בחדרה (השופטת ע' פלד) במ"י 75627-05-23 מיום 31.5.2023. בית משפט השלום הורה על שחרור המבקשת בתנאים מגבילים, ובית המשפט המחוזי קיבל ערר שהגישה המשיבה על החלטה זו, והורה על המשך מעצרה של המבקשת עד ליום 4.6.2023 בשעה 12:00.

2. המבקשת נעצרה ביום 30.5.2023 בחשד לביצוע עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, ביחס לעבירות של גניבת רכבים בעיר חריש, בהן חשוד בעלה. ביום 31.5.2023 הגישה המשיבה לבית משפט השלום בקשה להוצאת צו מעצר נגד המבקשת למשך 5 ימים. בית משפט השלום קבע כי קיימות ראיות לקיומו של חשד סביר לביצוע המעשים

המיוחסים למבקשת, וכי לנוכח מהות החשד קיימת עילת מסוכנות. עם זאת, בית משפט השלום קבע כי ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה מתאימה ולקיים את פעולות החקירה גם כשהמבקשת אינה נתונה במעצר; והורה על שחרורה בתנאים מגבילים, במעצר בית מלא בפקוחם של שני מפקחים, עד ליום 5.6.2023 בשעה 12:00.

3. על החלטה זו הגישה המשיבה ערר לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי קיבל את הערר, לאחר שהוצגה בפניו ראייה חדשה המצביעה, כפי שנקבע, "יותר מלכאורה", כי חלק רלוונטי מהגרסה שמסרה המבקשת במשטרה אינו נכון, וקבע כי בהתחשב גם בפעולות החקירה שנותרו, שהן ברורות שיבוש - אין בחלופת המעצר כדי לאיין את החשד לשיבוש חקירה מצד המבקשת. לעניין זה ציין בית המשפט המחוזי כי הדברים נכונים בפרט, משעה שהתברר כי אחד המפקחים שמונה הוא בעל עבר פלילי שלא נבדק על-ידי בית משפט השלום בשל חוסר בנתונים. לבסוף, ציין בית המשפט המחוזי כי על היחידה החוקרת להשלים בהקדם האפשרי את פעולות החקירה בעניין המבקשת, וקבע, כאמור, כי המבקשת תשהה במעצר עד ליום 4.6.2023 בשעה 12:00.

4. על החלטה זו נסובה בקשת רשות הערר שלפניי, שבמסגרתה סומכת המבקשת את ידיה על החלטת בית משפט השלום, וחוזרת על הטענות שטענה לפניו. בין היתר, המבקשת טוענת כי מעצרה הראשוני, ללא צו שיפוטי, נעשה בניגוד להוראות סעיף 23 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, כאשר לא קיים, לטענתה, יסוד סביר לחשד לביצוע עבירה מצדה סמוך למועד המעצר. המבקשת מוסיפה וטוענת כי אין בעברו הפלילי של אחד המפקחים כדי לשלול את שחרורה לחלופת מעצר, כאשר אם המבקשת תהיה המפקחת העיקרית; וכי קיימות חלופות מעצר אפשריות נוספות שאינן בביתו של מפקח זה.

5. לאחר שעיינתי בבקשה שלפניי, על נספחיה, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות.

כידוע, אמות המידה לקבלת בקשת רשות לערור "בגלגול שלישי" בהליכי מעצר הן מצומצמות, ובקשה כאמור תתקבל רק אם היא מעוררת שאלה בעלת חשיבות כללית ציבורית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או בהתקיים נסיבות חריגות, כגון עיוות-דין שנגרם לחשוד או פגיעה בלתי מידתית בחירותו (ראו: בש"פ 2974/15 אשכנזי נ' מדינת ישראל, פס' 11 (20.5.2015); בש"פ 7558/17 דרי נ' מדינת ישראל, פס' 8 (22.10.2017)). הבקשה שלפניי איננה עומדת באמות מידה אלה.

בית משפט השלום קבע, לאחר שהוצג לפניו החומר הרלוונטי - לרבות חומר חסוי, כי קיים יסוד סביר לחשדות המיוחסות למבקשת. בית המשפט המחוזי התרשם, לאחר שעייין אף הוא בחומרי החקירה, וכן בראייה החדשה שהוצגה לפניו, כי שחרור המבקשת בשלב זה עלול לשבש את המשך החקירה, וכי לא ניתן יהיה לאיין את החשש כאמור באמצעות חלופת מעצר. הכרעה זו אינה בעלת השלכות רחב עקרוניות, היא נטועה בדל"ת אמותיו של המקרה הקונקרטי הנדון ונסיבותיו, ומבוססת על החומר החסוי שהוצג, כאמור, לפני בית המשפט המחוזי, ועל-כן אינה מצדיקה מתן רשות לערור כאמור. בנוסף, למותר לציין כי אין בעובדה ששתי ערכאות הגיעו לתוצאות שונות בענייני מעצר, כשלעצמה, כדי להצדיק מתן רשות לערור ב"גלגול שלישי" (ראו: בש"פ 3439/17 לוי נ' מדינת ישראל, פס' 5 (25.4.2017)).

6. סוף דבר: הבקשה נדחת.

ניתנה היום, י"ב בסיון התשפ"ג (1.6.2023).

ש ו פ ט ת
